

השוכר את האומנין פרק ששי בבא מציעא ע"ז.

ע"ז.

עין משפט
נר מצוה

י"ח א מ"י פ"ע מה"ל
שכירות הלכה ו סמנ
ע"ז פ"ט ט"ו"ע ח"מ ס'
ש"ל סע"ף ז [רב אלפס
כ"ז ונ"ט"ף פ"ז דף קפ"א]:
ב ב מ"י שם ט"ו"ע שם
סע"ף א:
בא ג ד ה מ"י שם הלכה
ז סמנ שם ט"ו"ע
ח"מ ס' ש"ל סע"ף א:
בב ו ז ט"ו"ע ח"מ ס'
ש"ל סע"ף ה:
בג ח ט ט"ו"ע שם סע"ף
ו:
כד י ב ט"ו"ע שם סע"ף
ה:
כה ל מ ט"ו"ע שם
סע"ף ו:
כו נ מ"י שם הלכה ד
סמנ שם ט"ו"ע ח"מ
ס' ש"ל סע"ף ד:
כז ס מ"י שם ט"ו"ע שם
סע"ף ה:

פסידא דפועלים. גשמיים שירדו הפסד פועלים הוא ללא יהיז להו
מדי דלמנר להו מויליכו גרם: לא סיירא מאורסא פסידא דנעל
הצית. דלמנרי ליה מי יימר לדעתא דההוא ארעא אגרמן:
לדוולא. להשקות שדות: ואלא מערא. והשקה אותה ואינה לריכה

HebrewBooks.org • Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

פסידא דפועלים לא סיירא לארעיה מאורתא
פסידא דבעל הבית ויהיב להו כפועל במל
ואמר רבא "האי מאן דאוגיר אוגרי לדוולא
ואתא מטרא פסידא דפועלים אתא נהרא
פסידא דבעל הבית ויהיב להו כפועל במל
ואמר רבא "האי מאן דאוגיר אוגרי לדוולא
ופסק נהרא בפלגא דיומא די לא עביד
דפסק פסידא דפועלים עביד דפסק^(א) אי
בני מתא פסידא דפועלים לאו בני מתא
פסידא דבעל הבית ואמר רבא "האי מאן
דאוגיר אוגרי לעבידתא ושלים עבידתא
בפלגא דיומא אי אית ליה עבידתא דניחא
מינה ואי יהיב להו א"נ דכותה מפקד להו
דקשה מינה לא מפקד להו ונותן להם שכרן
משלם אמאי יוליתוב להו כפועל במל כי
הקאמר רבא^(ב) באכלושי דמחוזא דאי לא עביד
הלשי אמר מר שמין להם את מה שעשו
כיצד היה יפה ששה דינרים נותן להם סלע
קא סברי רבנן יד פועל על העליונה: או
יגמרו מלאכתן ויטלו שני סלעים: פשיטא
לא צריכא ידאייק עבידתא ואימרו פועלים
ואזל בעל הבית ופייסינהו מהו דתימא מצו
אמרי ליה כי מפייסינן אדעתא דטפת לן
אאגרא יקמ"ל דאמר להו אדעתא דטרחנא
לכו באכילה ושתיה: סלע נותן להם סלע:
פשיטא לא צריכא ידול עבידתא מעיקרא
ואגרינהו בטפי זוזא [ז] ולסוף אייקר עבידתא
וקם בטפי זוזא מהו דתימא אמרי ליה טפי
זוזא אמרת לן טפי זוזא הב לן "קמ"ל דאמר
להו כי אמרי לכו טפי זוזא דלא הוה קים לכו
השתא קים לכו: רבי דוסא אומר שמין
להן את מה שעתיד להיעשות היה יפה
ששה דינרים נותן להם שקל: קסבר יד
פועל על התחתונה: או יגמרו מלאכתן
ויטלו שני סלעים: פשיטא לא צריכא ידול
עבידתא ואימר בעל הבית ואזול פועלים
ופייסוהו מהו דתימא מצי אמר להו אדעתא
דבצירתו לי^(ג) מאגריי "קמ"ל דאמרי ליה
אדעתא דעבידתן לך עבידתא שפירתא:
סלע נותן להם סלע: פשיטא א"ר הונא
בריה דרב נתן ללא צריכא דאוזילו אינהו
גביה זוזא מעיקרא ולסוף זל עבידתא מהו
דתימא בציר זוזא אמריתו לי בציר זוזא
יהבינא לכו "קמ"ל דאמרי ליה כי אמרנא לך
בבציר זוזא דלא הוה קים לך השתא קים לך
אמר רב הלכה כר' דוסא ומי אמר רב הכי
הואמר רב פועל יכול לחזור בו אפילו בחצי
היום וכי תימא שאני ליה לרבי דוסא^(ד) בין
שכירות לקבלנות ומי שאני ליה^(ה) והתניא
השוכר את הפועל ולחצי היום שמע שמת
לו מת או שאחותו חמה אם שכיר הוא
נותן

אנו לסלע דהוא פחות מ כדי רבי דוסא שפוחת להם
שכר פועלה: השא דקים לך. אי אפשרי נתרנינו
כקלע מתריית: שכיר יוס: שאני ליה בין שכירות לקבלנות. דגני שכירות איתא להאי טעמא דעבדי ה"ס ולא
עבד אלא לעצמו ורבי דוסא בקבלנות מייירי דקמני קיצלו קמה לקזור ודבר בשכיר יוס:

פ"י שהפועלים בני אומה
העיר יודעים מנהג הנהג.
הרב המנהיג, ג פי
הרמב"ם חופרי ארמה
א [ז"ל תלמידיהם. ע"ז].
ד [ז"ל תלמידיהם. לעיל י.
ע"י ח"מ קדוש ת.
ד"ה חלה שלשן, ו [לעיל
י"ד. וצ"ק קמ"א]. ו [לפסק.
רש"ש, ו [ויקרא כה].

הגהות הב"ח
(א) תוס' ד"ה ותא
ובר' וצ"ג דמ"י:
(ב) בא"ד ולא ש"ע בנה:
שלא הולכים שם:

גליון הש"ס
גמ' בין שכירות
לקבלנות. ע"ז לעיל דף
מח ע"ח ח"מ ד"ה ובה:

הגהות הגר"א
[א] גמ' (יהיז להו) תל"ת:
[ב] שם ולסוף. צ"ב בשעת
עשייתן האחי:

מוסף רש"י
פועל יכול לחזור בו
אפילו בחצי היום. שאני
עבדו ששם כל לעבוד
לו שכרו ממלך ואיך לחזור
בו יחזור בו (רש"י).

כדי לשכור פועלין ציורק:
מה שצריך לשכור פועלין ציורק:
זב
ותן